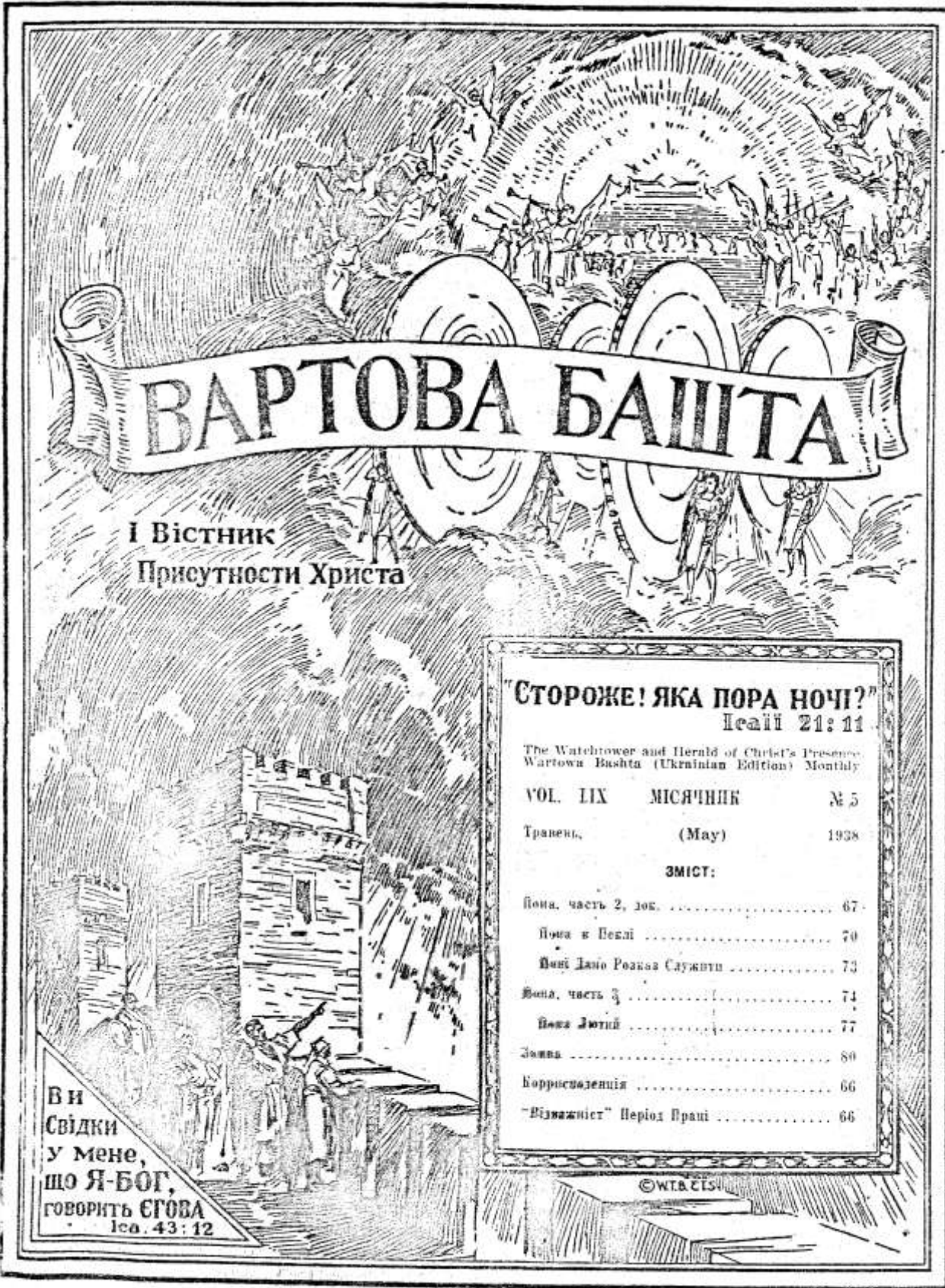

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartown Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LIX МІСЯЧНИК № 5

Травень, (May) 1938

ЗМІСТ:

Вона, часть 2, док.	67
Вона в Пеклі	70
Вони Дано Розкоя Служити	73
Вона, часть 3	74
Вона Лютий	77
Замови	80
Кориснознання	66
"Вісник" Період Праці	66

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРІТЬ ЄГОВА
Іса. 43: 12

© W.T.A.C.T.S.

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчатиме мене сам Господь, і великий мир і гаразд буде поміж синами твоїми" — Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й датель життя для усіх сотворених; Логос був початком Божого творива й активним слугою в творенні всіх річей; що тїм Логосом тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всьому силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землею для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб вибуди купити ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й вивівши його понад усіх творива й понад усі імена і одягнув його у всьому силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сном, і що Ісус Христос є Головою її й правильним царем світа; що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа — се діти Сноу, члени Єгової організації і його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про його заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести оwoч царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав устанавляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владюю Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужні праведливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

КОРИСПОДЕНЦІЯ

Всі брати повинні писати до Товариства в Англійській мові коли лише можливо. Листи писані в чужій мові, як в Італійській, Грецькій, Ньольській, і т. п., вимагають багато більше часу при догляді до них. Отже піддаємо сугупству всім зборам інших мов чим Англійським, щоб вони вибирали на секретаря молодого брата або сестру котрі можуть говорити й писати обома мовами, Англійською й їх рідну мову. Такий брат або сестра може писати до Товариства по Англійськи, лист бувши диктований в їх рідній мові через директора. Коли лист був би написаний в такий спосіб, то все має бути підписаний збореним слугою. Сей спосіб переписання листів ускорить догляд ваших листів й замовлень.

Брати котрі живуть в інших краях чим в Сполучених Державах, й в котрих краях знаходиться відділ Товариства, повинні писати всіякі листи до свого відділу в своїм краю а не впрям до Брукліну.

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгови і його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для допомоги свідкам Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старастся о ясну літературу яко помічу в таких ступнях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безпартійно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного й критичного розсліджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Варту Башту в Злучених Державах вноситься \$ 1.00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплата в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграниці Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Присмо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щире бажають його читати, вислаємо даром, если о се попросить. Ми радісно бажалимо допомогти таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять приєздити письмемну аплікацію кожного року. Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

"ВІДВАЖНІСТЬ"

Від 4-го до 12-го червня, період підложений й названий яко "відважність" Період Свідчення, припадає при кінці щосвітної кампанії котра зачалась 9-го квітня. Підчас сього періоду не буде ніякої зміни в представленню вістки людям лише щодо щільности старання. Далше офіруйте комбінацію преддати Вістника Потіхи на один рік, книжку Богатство або Вороги (в англ мові), й маленьку книжечку Лік, всі разом за \$1.00. Багато одинокі що до сього часу ще не брали участі в свідченні від дому до дому знайдуть досить "відважности" підчас сього періоду й возьмуть участь у оформованню своєї чудової комбінації людям. Всі тім що ще не отримують числа Інформанта поодиноким або через свій абір, в котрім є подані інформації відносно сього періоду праці в дитайлі повинні написати нам про сю річ. Ми будемо раді допомогти вам в таких случаях. Всі вістники повинні здавати рапорт сього періоду праці в спосіб звичайний, так щоб Товариство мазо акуратний рапорт праці.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LIX

Травень, 1938

№ 5

ИОНА

[Переклад з англ. "Вартової Башти" з 15-го марця, 1938]

"Ти бо, Господи, благий і лагідний, і дуже милосердний для всіх, хто призиває тебе." — Пс. 86:5.

ЧАСТЬ 2

ТАКІ питання моряки поставили Йоні, котрі то моряки представляли людей доброї волі. Через обсервацію і досвід ці люди доброї волі були вповні переконані, що релігійні провідники не подобались Господеві, і вони не йшли до них по інформацію, але вони шукали її з уст ширих одиниць, котрі виразно показали, що вони служили Богу і терпіли з причини тогож. Отже побачивши правду оскільки вони могли, Йонадаби зачали покидати релігію й релігійністів, а поклонятися Єгови духом і правдою. Побачивши, що свідки Єгови стали ширими і чесними представителями Бога, вони бажали співтоваришити з тими людьми.

• Йона даліше просвітив тих, що питались його: "І відказав їм: Я Еврей і почитаю Господа, Бога, небесного, що сотворив море й увесь суходіл." Через рознесення вістки по цілм світі царства, подібну інформацію дано людям доброї волі через вірного слугу Господнього, як се Він приказав. Доручення такої вістки було зроблено через радіо, голосо-апарати і через одвідання людських домів і представлення їм книжок, у котрих містилась вість, і так вони виконали Божий приказ і назначили ширих одиниць світа, котрі дійсно і широко шукали знання. — Маттея 24: 14; Езекиїла 9: 4.

• Йона повідомив сих моряків, що він був чужинцем і не брав жадної участі в торговельній організації Сатани. Він сказав їм, що він був Юдейом. Авраам Юдей був праотцем Йоні. (1 Мойс. 40: 15) Авраам називав ся "Юдейом" тому що він походив від Ебера, сина Сема. (1 Мойс. 10: 21-24; Луки 3: 35, 36) Йона також сказав морякам, що він боявся Бога Єгови, і через те він був свідком для Єгови. Ті моряки не були в угоді з Богом, отже представляли людей, що не були в угоді з Богом. Коли вони приходять і шукають інформації з уст свідків Єгови, як Бог велить своїм людям подібно свідкувати світським людям, що не є посвячені Богу. Повисше згадана резолюція "Визов", що була принята в 1922 р., містить отсі слова: "Ми ззиваємо всіх народів, людей, поколін і язиків... признати, що Єгова є єдиний правдивий Бог, і що Його любий Син, Ісус Христос, є Цар над царями і Пан

над панамі." (Гл. Світло, Книжка 1, стор. 111, англ. вид.) Такою резолюцією останок показав себе бути свідками і слугами Бога Єгови.

• При сій точці пророчої драми Йона представляв Господнього "вірного слугу" клясу на землі. В тім часі коли та резолюція була вложена і принята і видрукована, ніхто на землі не знав, що се становило сповнення часть пророцтва Йоні. Ніхто вдійсности не знав, що вони несли се свідцтво як "свідки Єгови", бо те ймя не було відкрите їм аж довгий час опісля. Єгова, з своєї доброти, кермував тією справою через Ісуса Христа. Такого рода випадки вельми скріпляють слугу клясу, запевнюючи їх, що Єгова вживає їх у виконанні певних річей без їх відома чому вони се роблять. Пятнацять років по прийняттю повисшої резолюції в Сідар Поінт конвенції, Вартова Башта подала вияснення пророцтва Йоні, і була б вона вияснила скорше если б була розуміла і если б се була воля Божа. Спевністю, ті, що люблять Бога, радуються признати, що Він провадить своїх людей, що посвятилися йому, і що Він обдаряє їх своєю ласкою, і що се відноситься до всіх, що широко і пильно стараються служити йому після Його приказів.

• Тоді Йона розказав свою історію морякам, себто, що він утік від присутности Всемогучого Бога, щоби оминати йти до Ниневії і проголошувати вість проти того міста, як се Бог приказав: "І полякались вельми люде й сказали йому; Що се ти зробив? бо довідались, що він утікав од Господа, він бо їм признався." — Йони 1: 10.

• Се що ті моряки настрашилися чином Йоні, даліше попирає заклочення, що вони представляли людей доброї волі в теперішнім часі у сповненню сього пророцтва. Ті моряки зачали розуміти, що вони помагали Йоні в його змаганню оминати його задачу. Вони сказали до нього: "Що се ти зробив?" Йона не старався оправдувати себе за сей мильний напрям, але свобідно признався до своєї помилки навіть перед тими не-Жидами. (Божі вірні свідки часто роблять помилки, але коли вони побачать їх, то вони свобідно признаються до вини. Як Йона, Божі

люди на землі, по їх досвідченню в 1919 р., признали їх безправний напрям, що вони занехали свідкувати про ім'я Єгови і Його царство в часі коли вони могли свідкувати. Страх перед чоловіком стримав їх від виконання сього. Се заключення цілком попирає пророцтво в Ісаї 6: 1-9. Там пророк Ісаїа, представляючи тих самих посвячених Господеві на землі, поклав отсі слова в їх уста: "Горе мені! погибель моя! я бо людина з нечистими устами, й живу між людьми з нечистими губами, — а се ж очі мої бачили Господа сил небесних! На се прилетів до мене один серафим із жарючим углем у руці, що взяв кліщами з жертвника; і приторкнувся ним до моїх уст, і промовив: Приторкнувся оце до твоїх уст, і взята від тебе беззаконність твоя й з гріха твого ти очищений." — Іса. 6: 5-7.

¹² Переслідування яке повстало проти Божих людей підчас Світової Війни наповнило їх страхом, і вони не виконали їх задачі, і тоді, як Ісаїа, не виконавши своєї задачі, вони квилили до Господа. Се вони також признали перед світом. Люди доброї волі, довідалися, що підчас Світової Війни вони зробили щось, що принесло сі небажані обставини для посвячених, бо вони попирали торговельну і політичну і релігійну організацію Сатани, що мало перешкодити Божим людям від несення свідоцтва, і се зробило їх до певної міри невірними. Многі із сих людей доброї волі несвідомо помагали Божому останкові відвернутися від своєї задачі у даванні свідоцтва для Його ім'я і царства. Ось так можна бачити, що моряки, забравши Йону від присутності Господньої і від Його задачі давати свідоцтво після приказу, були прообразом на людей доброї волі, котрі несвідомо помагали Дияволу перешкодити Божим людям. Довідавшись правди, люди доброї волі настрашилися, що вони потерплять з рук Єгови, і тому вони шукали інформації від вірних свідків Єгови по тім, як війна перейшла.

¹⁴ Велика буря на морю продовжалась, і моряки полякалися, і тому вони дальше питали Йони: "Питають його тоді: Що нам з тобою почати, щоб море втихло про нас? бо море не переставало яритись." (Йони 1: 11) Не знаючи як вони можуть спастися, моряки питали Йони що вони повинні робити. Ся часть пророчої драми зачалась сповняти з початком Світової Війни. Се правда, що тоді війна вже була закінчилась, але горе продовжалось дальше і люди доброї волі довідались від слуг Єгови, що Армагедон відбудеться в недалекій будучині, і що тоді настане ще більше горе для людства чим у Світової Війни. Десь у тім часі свідки Єгови зачали бачити і оціняти як ніколи перед тим, що Армагедон буде вираженням Божого гніву, і зрозумівши се, вони передали сю інформацію людям взагалі. Як моряки зрозуміли, що взростаюча дикість бурі була доказом Божого гніву проти когось в кораблі, так люди доброї волі на землі побачили, що бунтівничий і впертий стан "Хри-

тиянства" проти Єгови і Його царства збільшався і що релігійністи ставали більші світовими і безбожними, і щирі люди настрашилися, і шукали вияснення сього з рук чесних Християнів, стараючись пізнати що вони повинні робити. Ось так Господь з своєї доброти показав, як Він може привести своїх свідків і свою вість царства близько до чесних і щирих людей, що шукають правди.

¹⁵ Аж тут Йона зачав розуміти, як велике зло він поповнив, і тоді він показав дійсну відвагу. Коли чоловік побачить свою помилку, тоді треба дійсної одваги признатися до помилки і бути готовим прийняти наслідки, вповаючи зі всім на Бога Єгову. Йона зробив ту саму річ. Він знав, що лише Бог міг полагодити справу в справедливий і добрий спосіб. "Тоді він сказав їм: Возьміте мене та й киньте в море; тоді воно втихне про вас; я бо добре знаю, що ся страшна хуртовина прийшла на вас через мене." — Йони 1: 12.

¹⁶ Він не просив самолюбної річі в тих моряків, щоби вони старались як найлучше вони могли провадити корабель в тій бурі. Він знав, що він мав умерти, і хіба Єгова спасе його, то він напевно погине. Він не старався дальше оправдувати себе. Отже він просив моряків видати його в руки Всемогучого Бога, котрий спричинив бурю, і котрий або змилосердиться над ним або він погине. Він був одважний в тім, що він знав, що Бог все зробить як найлучше. Він знав, що він був Божим слугою і що він став непослушним, і що тепер він мусить прийняти наслідки. Він був охочий віддати себе цілком в руки Єгови, і если його смерть допоможе іншим в кораблі спастися, так він був готовий і на се. Тут Йона показав духа Ісуса Христа, котрий добровільно згодився умерти, щоби інші могли спастися. Його поступок став також взірцем для свідків Єгови, котрі мусять іти до служби в теперішнім часі, і то в небезпеці втрати життя, щоби їм служити Богу і доручити вість для людей і сим дати їм нагоду спастися. Вони мусять остерегати людей, щоби люди не відтягали слугів Єгови від сповнення Божих приказів. Вони мусять остерегати людей доброї волі, що вони мусять чинити добро усім, а понад усе стати рішучо по стороні Бога Єгови і Його царства і так сильно стояти, показуючи свою дійсну одвагу через признання, що все знаходиться в руках Всевишнього. Кляса козлів бере як раз противний напрям; вони перешкаджають слугам Єгови; але хто хоче мати Божу ласку, той мусить бути наче вівцю послушним волі Господа. Виконуючи так прикази, люди доброї волі до Бога мають обітницю Божу, що вони може перейдуть через бурю Армагедону і тихо увійдуть в царство.

¹⁷ Йона сказав сим морякам, що "ся страшна хуртовина прийшла на вас через мене". Йона не казав, що та хуртовина прийшла тому, щоби покарати його. Вдійсності він навіть напивав на виконання волі Божої коли йому сказано се

чинити. Сим він показав, що коли Божий останок на землі отримає розказ виконати певну річ в Його службі, то він ділає необавно й пильно і не дозволяє нічому перешкодити у виконанню того ж. Той пророчий образ був зроблений для користи Єгового останка на землі і його співтоваришів, і робить натиск на конечність точного послуху; яко ж написано: "В день потуги твоєї буде нарід твій готовий." (Пс. 110: 3) Ніхто не може оправдати себе за свою байдужність або впертість у виконанню Господніх приказів. Розумний і вважний слуга Господень чуває, і є обрізаний, і виробляє звичай скорого послуху. В сім дню битви нема часу спати або бути недбалим або байдужим, але кождий мусить ділати точно і охочо у виконанні своєї задачі.

¹⁸ Велике горе Армагедону не прийде яко кара на людей Єгови на землі, але свідки Єгови мають задачу до виконання відносно Армагедону, яку вони мусять виконати. Надходяче нещастя Армагедону вимагає сторожа для добра людей доброї волі. Ісус Христос є тим великим сторожем, а члени Його храму є також членами того Сторожа, і тому вони мусять чувати о добро справ царства і бути вірними у виконанні тих же. Вони стараються о добро одинх других і о добро тих доброї волі, що шукають дороги до Сиону. Армагедон напевно прийде, і свідки Єгови не лише повинні поінформувати себе, але і інших, щоби вони мали нагоду втекти. Армагедон не лише оправдає ім'я й слово Єгови, але також поміститься на козлах за вірного останка, і в той самий час отворить дорогу для тих, що будуть становити велику громаду і будуть ходити у світлі Господа.

¹⁹ Мор'яки чули слова Йони відносно причини бурі, і що він просив, щоб його кинути в море, але вони боялись, що если вони зроблять по його велінню, так вони будуть винуваті за пролиття невинної крові. Се показує, що вони були доброї волі до Йони і їх бажання помогти йому, если можливо, без пожертвування його життя. Отже сей образ показує тут на тих, що мають добре серце до класи Йони. Замість, щоби раз кинути Йону в море, то вони старались припровадити корабель до берега. "Але ж ті люде силкувалися добитися до берега, та се їм не вдавалось, бо море не переставало яритись про них." — Йони 1: 13.

²⁰ Чим більше вони змагались припровадити корабель до берега, тим сильніша буря перла проти них. Се не була воля Божа, щоби ті мор'яки мали перемогти силу бурі. Тут Єгова зробив пророчий образ, і се був Його ангел, котрий запустив в ум Йони просити мор'яків, щоби його кинули в море, розуміється для того, щоби зробити прообраз який мав сповнити ся в сих останніх роках.

²¹ В сій часті образу мор'яки зачали показувати добру волю до Бога. Вони не бажали пролити невинної крові, а однак вони бачили, що

вони мусіли вчинити волю Богу, і тому вони забрались виконати просьбу Йони; та занім вони се вчинили, вони молились до Єгови: "Тоді покликнули вони до Господа й мовляли: Просимо тебе, Господи! не дай нам загинути за житте сього чоловіка, й не винуй нас, наче б ми безвинну кров пролили; ти бо, Господи, вчинив, що тобі сподобалось." — Йони 1: 14.

²² Безсумніву, що се був перший раз, що вони молились до Бога Єгови, бо вони були поганські люди. Ті ложні їх боги котрим вони служили не помогли їм у бурі, а тепер вони не знали що вони мають робити. "Тоді до Господа вони у своїй тісноті взивають і він виводить їх з біди їх." (Пс. 107: 27, 28) Тут Господь в сім образі показує не-релігійоністів, що чесно й широко шукають дороги, щоби знайти Бога і Його средство спасення. Бачучи се сповнення пророчого образу, доказ стає ясний, що перед великою бурею велика громада не існувала. Через многі роки посвячені розуміли, що "велика громада" становила другорядну духову класу; але в сім вони милилися. Лише у Божім назначенім часі ся справа стала ясна. Не скорше аж Цар засів на престолі, і можливо аж поки Він не прийшов до свого храму і повстала буря на Божий нарід, доти не існувала "велика громада". Від коли зачався суд у храмі тоді люди доброї волі почули вість царства, і се спонукало їх на-вернутися до Єгови і Його царя і стати по стороні Єгови і Його Царя і царства і співділати з останком через виконання організаційних поучень які виходили з храму. Ось так сей пророчий образ Йони тут дальше доказує, що Божа велика громада мусить бути зібрана до Нього перед виразом Єгового гніву в битві великого дня Бога Всемогучого. Та робота тепер поступає вперед.

²³ Молячися до Всемогучого Бога, ті мор'яки сказали: "Просимо тебе, Господи! не дай нам згинутися за житте сього чоловіка, й не винуй нас, наче б ми безвинну кров пролили." Вони бажали чинити добро а не потерпіти знищення як "козли"; котрі будуть знищені за добровільне переслідування свідків Єгови. Ті шість міст прибіжеша представляли Богу провізію для людей доброї волі. (4 Мойсея 35) Лишень тоді, коли люди доброї волі покинуть вбійчу організацію "козлів", котра старається знищити свідків Єгови, тоді лише вони можуть молитися до Єгови і їх молитва буде вислухана. Крик мор'яків до Єгови представляв молитву людей доброї волі до Бога о поміч. Се показує, що люди мусять покинути диявольську організацію і вповати на Бога і Його Царя занім вони можуть утекти до міста прибіжеша.

²⁴ Мор'яки зрозуміли, що се Бог був після бурі, і тому вони сказали: "Ти бо, вчинив Господе, що тобі сподобалось." Вони бажали поступати після вподоби Єгови. І так сей пророчий образ учить, що Єгова допускає часом досвідчення, щоби люди шукали помочи від

Нього, і що се є воля Божа, щоби, "інші віви" Господні так звані "Йонадаби" співділяли з свідками Єгови в проголошенню царства, хоть чинячи се, часом виглядає їм, що життя свідків Єгови знаходиться в небезпеці. Йти вперед з роботою свідства у вічу жорстокого переслідування через "козли", сим свідки Господні наражаються на велику небезпеку; але о скільки можна, "інші віви", себто, люди доброї волі мусять помагати останкові і співділати з ними, хоть се побільшить небезпеку для останка. Сю точку ясно учить пророцтво в чотирнадцятім верші.

²⁰ Нарешті моряки рішилися сповнити просьбу Йони, "вдійсності було дозвіл Бога. Так і "інші віви" Господні шукають привилею чинити волю Богу. "Тоді взяли вони Йону та й кинули в море; і перестало море яритись." (Йону 1:15) Не був се суд моряків який вони виконували на Йоні, кинувши його у море, але се вони виконували тому, що такий був приказ, щоби воля Єгови була виконана взглядом Його слуги. Рівнож се є воля Божа, щоби Йонадаби вповні співділяли з свідками Єгови, коли вони наближаються до небезпечного місця в несенню свідства про царство. Зараз по тім коли Йону вкинули в море, буря утихла і море успокоїлось. "І вони радіють, що стає тихо, і до бажаної пристані він їх приводить." (107:30) Люди доброї волі були у великій небезпеці аж вони побачили руку Господню в часі горя, і побачивши привилей служити Єгові, вони зараз зачали втікати до "міста прибіжеша", себто до Божої організації, і там вони врадувалися, і вони надіються спасення від Єгови в часі вираження Його гніву в Армагедоні, і Він приведе їх безпечно в свою загороду на віки.

²¹ Се безсумніву був перший час коли ті моряки побачили об'явлення сили Божої. Вони знали, що ніяка звичайна сила не могла втихомирить бурю. Отже вони знали, що Той хто втихомирив бурю, був Всемогучий Бог. І полякались ті люди вельми перед Господом, принесли Господеві жертву й обречлись обітати." (Йони 1:16) Їх жертва була частю прообразу, і, будучи в гармонії з св. Письмом, вони мусіли принести жертву з крові-життя якогось звірятка, бо "без пролиття крові нема відпущення гріхів". (Жид. 9:22) Ся частю образу показує, що хто взиває до Бога і робить обіт і приносить угодну жертву Господеві, той мусить вірувати в пролиті кров Ісуса Христа, бо нема иншого імя котрим би можна спастися. (Діян. 4:12) Ті моряки тут знов представляли людей доброї волі, коли вони бачили як Йона потону в фалах морських. Чи вони бачили як велика риба проглотила його, писання не кажуть сього. Тепер що до сповнення.

²² В 1918 р., і опісля, многи люди доброї волі побачили вірних свідків Єгови, і без сумніву се спричинило многих чесних людей звернутися до Господа Бога о поміч. Протягом Світової Вій-

ни многи із слуг Єгови були мильно кинуті у вязницю, неначе проглотиті фалами фанатичних властей, і люди доброї волі підписували петицію за увільненням на бонд сих увязнених і протягом кількох днів 700,000 таких людей підписали сю петицію, виражаючи сим їх добру волю до слугів Господніх. Підписавши сю петицію, люди доброї волі помагали позатипічній клясі Йони вийти на волю й йти до служби, хоть се поставило останок в позиції великої небезпеки. Люди доброї волі, стараючись виняти свідків Єгови з вязниці, сим вони також шукали помочи від сих свідків. Се сходиться із тим, коли Габаонії шукали помочи з рук Йозії, кажучи: "Не покидай рабів твоїх у лихий годині. Прибувай до нас хутко на підмогу, та й рятуй нас." (Ісуса Нав. 10:6) Чи вони знали се чи ні, ті, що підписали петицію за увязнених слуг Єгови, шукали для себе помочи тих, що служили Богу.

²³ Тут один образ в пророцві кінчиться, а другий починається. Еврейський текст показує, що друга голова пророцтва Йони дійсно починається із сімнадцятим вершом голови першої, як се подано в **Поправленій Версії**. Гл. Лісара.

ЙОНА В ПЕКЛІ

²⁴ Тепер Йона виконує образ котрий головню вноситься до Ісуса Христа, і також представляє вірних послідователів, що пішли в полон підчас Світової Війни. "Господь же повелів рибі проглотити Йону; й був Йона у череві в рибі три дні й три ночі." (Йони 2:1) Єгова не сотворив в той час великої риби або кита, щоби проглотити Йону, але Він назначив або розпорядив, що там була велика риба у властивім часі яка безсумніву існувала через довгий час, і та риба виконала свою частю в пророчій драмі. Се показує, що Бог може ужити яке-будь сотворіння у творенню образу свого заміру, без ріжниць чи те сотворіння знає про се чи ні. Се що та велика риба проглотила Йону не становило кари Єгового слуги, але яко средство охорони для Йони. Йона ніколи не був би дістався безпечно до берега без помочи тієї риби. Відносно Ісуса Христа ся риба представляла Його гріб, у котрім Бог Єгова памятав про Нього. "Бо, як Йона був три дні й три ночі у кита в череві, так буде й Син чоловічий три дні й три ночі в серці землі." (Мат. 12:40) Щодо послідователів Ісуса Христа, останка тепер на землі, то риба представляла Божу охорону в часі увязнення, охорону від дальшого злобного нападу ворога; що також показано в сповненню пророцтва Одкровення 11:3-11. (Гл. Світло, Книжка 1, стор. 190-212) Ісус не міг був вийти з гробу в землю живих если би не сила Всемогучого Бога, так як Бог ужив своєї сили і велів рибі видати Йону. Останок стриманий і увязнений, не міг ніколи дістатися на волю і служити Богу, если би не Божа сила була ужита з Його любови й доброти до них. Ворог міг був тримати Божих людей у вязниці аж до смерті, і такий був його замір; та

Божа воля була инакше. Бог увільнив їх у віці всякого протиприва.

²⁰Через три дні і три ночі Йона знаходився у животі риби, і протягом того часу який-будь інший чоловік був би стравлений рибою; і Бог сотворив се чудо, і сим показав свою любов і доброту до свого слуги. Протягом цих трьох днів величезна риба плила на північний схід до Ниневії і там викинула Йону на беріг після волі Божої, і сим Бог показав Йоні своє милосердя і доброту. Підчас цієї дивовижної подорожі Йона мав досить часу думати, що певно він і чинив. Коли Божі люди були увязнені в 1918 і 1919 р., вони також мали нагоду роздумувати, і се вони так робили: "І молився Йона Господеві з черева кита." (Йони 2: 1) Коли Ісус Христос був у гробі, Він був мертвий і тому Він не міг молитися, отже ся частина пророцтва не відноситься до Ісуса. Однак вона відноситься до вірних послідователів Ісуса Христа коли вони були у в'язниці підчас Світової Війни. Як Йона, вони молилися і кликали до Бога, щоб Він увільнив їх і знов дав їм нагоду служити Йому, і Єгова почув сю молитву. Много днів опісля Єгова відкрив своїм людям як Він чудом спас їх і охоронив від ворога, бурливих фаль моря. Їх ув'язнення підчас того періоду безсумнівно було схопленням від смерті з рук ворога.

²¹Єгова почув молитву Йони, і також тих, що Йона представляв. "І промовив: В смутку моему покликую я до Господа, й він вислухав мене; з черева преисподньої взивав я, а ти почув мій голос." (Йони 2: 2) Се пророцтво дальше доказує, що Його сповнення прийшло по приході Ісуса Христа до храму і коли Він зачав уживати силу й власть яко представителю Єгови. (Йона 2: 7) Тоді Єгова відбудував Сион з Ісусом Христом як Головою, і тоді почуто їх молитву: "Коли Господь відбудує (Сион), явиться в славі своїй. Він прихилиться до молитви понижених, і молитвою їх не погордує. Буде се написано для будучих потомків; і нарід наново сотворений буде Господа хвалити. Він бо глянув з висоти сьвятині своєї, Господь споглянув з неба на землю, щоб почути стогняння невольника, щоб розкувати дітей смерті." — Пс. 102:16-20.

²²Ворог замірив був ув'язнити у полон свідків Єгови і щоб там був їх гріб, з відки вони ніколи не мали воскреснути або вийти. Релігійоністи, ділаючи як головний знаряд Диявола, змовилися погубити слуг Єгови на смерть, і тому 'призначили їх на смерть'. "Нехай дійде до тебе стогнання невольника! По великості рамени твого сохрани дітей смерті!" (Пс. 79:11) В той час свідки Єгови не були певні чи вони будуть увільнені з в'язниці, знаючи що лише ласкою Всемогучого Бога вони зможуть бути увільнені. Злоба сатанських релігійоністів, себто, священників і провідників, ще тепер є явна, як вони п'янують декотрих із цих людей, що були ув'язнені за їх віру в Бога, і називають їх "арештантами".

Сі духовники добре знали, що вони змовилися проти слуг Єгови і бунтували людей щоб сих слуг знищити, але не змігали доконати сього грішного заміру, вони тепер користають з їх власної злоби і чернять імя тих в'язнів, котрі, з ласки Господньої, доручують сю вість, і сим чином духовенство сталося слугами Сатани і спонукують людей зненавидіти вість Господню. Инакше сказати, ті релігійоністи стараються ужити їх власного крутарства для своєї помочи і проти тих, що чинять правду. Однак ці річі не зворушують свідків Єгови, але вони радуються, тим що се дає їм доказ, що їм дозволено співтоваришити з Ісусом Христом і терпіти як Він терпів. І так вірні свідки Єгови мають нагоду доказати, що Диявол і його релігійоністи є великими брехунами, а самі вони мають частку в оправданню святого імени Бога.

²³Йона сказав: "Він вислухав мене." Бог вислухав його, бо він із серця молився, щоб йому дозволено знов бути занятим у службі Господній, если можливо. Йона тепер був вповні переконаний, що если б він коли дістав нагоду, то він пішов би до Ниневії й вчинив би по приказу Бога. Лише велике чудо зроблене Єговою в його користь уможливило Йоні ще раз служити Єгови. Рівно ж і тепер Єгова почув просьбу своїх людей коли вони терпіли у в'язниці, тому що ті молитви були в гармонії з Божою волею, щоб Його імя було проголошене по всій землі, нім прийде остаточне вираження Його гніву в Армагедоні. Вірні слуги Божі тоді признали своє недбалство і безправство в тім, що вони не голосили одважно правди серед великої опозиції (Ісаї 6: 7), і молитва Йони предсказала ту саму річ. "Кинув єси мене в глибину, у серце моря, і води обгорнули мене; всі води, всі філи твої проходили надо мною." — Йони 2: 3.

²⁴Череву риби сталося охороною для Йони, підчас коли буря гнала фаліями над ним. Так і Божий останок у в'язниці зрозумів, що Божа любов і доброта указалась над ними, дозволивши їм знайтися у в'язниці, підчас коли люті фалі божевільних людей переходили по над ними. Хоть та велика буря шаліла коло них, то Бог не дозволив на знищення їх істновання.

²⁵Коли Ісус умирав на дереві, Він молився: "Боже мій, Боже мій, чом мене покинув єси?" (Мат. 27: 45) Нема сумніву, що Йона чувся рівнож так. "Вже я думав: Відкинений я від очей твоїх, а тепер чей я знов побачу храм твій святий." (Йони 2: 4) Слуги Єгови мали подібне почуття на якийсь час коли вони були кинуті у темну в'язницю, а однак вони вповали на Господа Бога і Ісуса Христа і дальше молилися. Бог прийшов до свого храму через свого представителя Ісуса Христа, і там люди Божі знайшли місце й спосіб для примирення. Для їх користі Бог велів Соломонові виповісти подібну молитву: — 1 Царів 8: 46-51.

²⁶Представляючи вірного слугу клясу, Йона дальше молився: "Обняли мене, добирались во-

ди до душі моєї, безодня зачинила мене в собі; морські трави обвили голову мені. Попід підвалини гір потонув я, і земні засови замкнули мене, здається, на віки; але ти Господи, Боже мій, виведеш душу мою з цієї глибини пекольної." (Йони 2: 6, 7) Тут є сильний образ, як Господь дозволив ворогові в часі Світової Війни понежити свого "слугу кляу". Ніяка людська сила не могла стримати сю страшенну воєнну машину або жорстокий напрям ворогів; але Бог міг зробити, і Він зробив "ради своїх вибраних". (Мат. 24: 22) Як Єгова вибавив Ісуса Христа з рук ворога, так і Він міг випроводити останок із в'язниці. Йона далі сказав: "Ти збавив душу мою від зіпсуття." (англ. перек.) Сі слова Йона безсумнівно мав сказати тоді, коли він вже був на суші, але ті слова яко пророцтво мали сповнитися для користи тих, що тепер мають видіння їх. Коли в 1919 р. слуги Єгови були звільнені, тоді вони зачали дякувати і славити Бога Єгову пригтовляючись до роботи свідництва, котра зачалась на велику скалю в 1922 р.

"Продовжуючи далі, пророк каже: "Як душа завмірала в мені, спогадав я на Господа, й ось, молитва моя дійшла до тебе, до храму святих твого." (Йони 2: 7) Так і "вірний слуга" кляса молився і дякував і далісе се чинить. Та молитва не була самолюбна, щоби дістати істнування, але щоби слуги Божі могли жити і служити Йому і Його Цареві і доказати їх невинність до Бога і шанувати Його імя на землі. Кожного дня вірні молилися і дякували Єгові за Його любов і ласку, що Він дозволив їм знова служити Йому. Їх молитви вносилися в Його святий храм, де Ісус Христос, представителі Єгови, був председателем, і петиція вірних була вислухана і Він скермував їх на властивий напрям служби. Ся часть пророцтва виразно указує на почин сповнення в 1918 і 1919 р. В тім часі вірні апостоли воскресли і були зібрані до Господа в храм. Тоді Господь зібрав вірних на землі, почувши їх молитву.

"В сій точці пророцтва відкрились також і невірні: "Хто марні й ложні боги (2 Цар. 17: 15, 16; Ерем. 10: 8) шанує, той покинув милосердного свого." (Йони 2: 9) Інший переклад звучить: "ті що бережуть ложну марноту, ті покинули (жерело) їх милосердя." (Лісар) "Вірний і розумний "слуга молился так: "В руки твої віддаю духа мого; ти ізбавив мене, Господи, Боже правди! Зненавидів я тих, що важають на божества нікчемні; я ж вповав на Господа. Зрадію серцем і звеселюся задля милосердя твого; бачивши горе моє, ти знав тісноту душі моєї, і не віддав мене ворогові в руки, поставив ноги мої на широкому просторі." — Пс. 31: 5-8.

"Та не так річ мається із тими, що "шанують ложну марноту", як вироблення характеру, релігійний формалізм, людські опії щодо значіння пророцтв, страх і піддання політичним володарям, вважаючи їх за "висші власті", і котрі за сих причин відмовляються вірно сповняти

Божі прикази. Се включає також вивиснення людських провідників і "старших вибраних" і триматися лише тієї правди, що була відкрита перед 1916 р. Всі такі знаходяться в темряві й не мають видіння о правді, яку Єгова через Ісуса Христа відкрив своїм вірним от сими роками, і всі такі не бачуть, що Єгова і Ісус Христос є лише правдивими Учителями. Вони не мають розуміння і ходять в темряві. "Чи ж премудрість не покликуює, чи розум не знімає свій голос? Хто ж грішить про мене, душі своїй шкодить: всі, що цураються мене, люблять смерть." — Прир. 8: 1, 36.

"В порівнянні із тими, що "бережуть ложних богів", вірні свідки, як Йона, кажуть: "Я же голосом похвали принесу тобі жертву; чим обрік себе, те я й сповню; в Господа бо одного — рятунок." (Йона 2: 10) Як ті вірні приносять жертву Господеві? Не таку жертву яка була показана в типі, але хвалення їх уст, проголошувачи імя Єгови і Його царство. (Жид. 13: 15) Ось так вони "приносять жертву Господеві в праведності". (Мал. 3: 3) "Буду прославляти імя Боже піснями, величати його хвалою. Буде се любійше Господеві над бики, над теля рогате з розколеними ратицями. Побачать впокорені, вони звеселяться; ви, що шукаєте Бога, нехай оживе серце ваше! Господь бо слухає бідних, і не одвертаєсь від поповаших в неволю." (Пс. 69: 30-33; 51: 15-17) Вірний слуга кляса обіцяв чинити волю Божу, і, як Йона, вони кажуть: "Сповню те, що обіцяв." Для Йони се значило, що він мав йти до Ниневії і кричати проти неї. Для вірних свідків тепер на землі се значить, що вони не можуть боятися Сатани і його слуг, але що вони мають із відсвіжиною ревністю проповідувати "сю євангелію царства", і проголошувати "день гніву нашого Бога", і вони се роблять без огляду чи люди признають се або не признають; вони служать Богу у віку всякого противенства. Для вірних спасення походить від Бога а не від жадних земних диктаторів, які управляють Німеччиною і Італією, ані від політичних або релігійних обманників, як Римо-Католицька Гієрархія.

"Спасення Йони із черева тієї великої риби могло прийти лише від Бога Єгови. Таке спасення тих, що звернулися до Бога, може прийти лише від Нього, а не з ніякого иншого жерела. "Господь в'язнів визволяє." (Пс. 146: 7) Ся правда мусить бути представлена і "иншим вівцям", котрі становлять велику громаду. Вони мусять навчитися тієї правди, як се показує Одкровення 7: 9, 10. Тепер бачити доброту і ласку Єгови предсказану в пророцтві Йони, — се приносить дійсну радість серцю кожному, що любить і служить Господеві.

"Безумні своїм напрямом говорять: "Нема Бога." Для того написано є: "Безумний говорить в серці своїм: нема Бога." (Пс. 14: 1) Йоні було сказано йти і проповідувати євангелію Ниневітянам, і если би Йона був відмовився, то-

ді Бог Єгова був би доручив ту вість через когось іншого. Відносно проповідування євангелії Ісус сказав: "Глаголю вам, що коли сі замовкнуть, камінне кричати ме." (Луки 19:40) Ніщо не може упертися Всемогучому Богу. Навіть та риба була послухна Господеві. "І повелів Господь киту викинути Йону на сушу." (Йони 2:10) Це є дальшим доказом, що спасення походить від Господа; і після волі Божої. Отже це гірше чим дурнота приписувати спасення комусь іншому. Каже псалміст: "Ти сам еси царь мій, о Боже; звели спасення Якова! (від котрого Йона походить, представляючи помазанників Єгови)." (Пс. 44:4) Йона був звбавлений з черева риби, а се представляло визволення Божих людей із неволі, що сталося в 1919 р; і зараз по тім Його свідки зачали організувати і виконувати Його службу.

⁴² Люди Ниневії мусіли чути, що Йона був викинутий з черева великої риби. Певно, що люди на тім побережжю не лише знали про се, але і багато говорили про се, і тому його чудом появлення переконали людей Ниневії. Если би Йона був лише розказував про се, то люди були б сумнівалися сьому і опрокинули б сю історію як казку "про велику рибу". Але подані факти в Писанню згаджаються із фактами в сповненню в нинішнім часі. У сповненню перше прийшло воскресення Ісуса із гробу, про що Він говорив перед своїм розп'яттям; і через Його воскресення дано надто великий доказ сповнення Його пророчих слів: "І (коли Більший-чим-Йона вийшов з землі) ось трус великий став ся, ангел бо Господень, зійшовши з неба, прийшов, відкотив камінь від дверей, і сів на нім. Був же вид Його як блискавиця, й одежа його біла як сніг. Од страху ж його затрусились ті, що стерегли його, й стали наче мертві." — Мат. 28:2-4.

⁴³ Се пророцтво також можна властиво пристосувати до свідків Єгови, послідователів Ісуса Христа: "А після трьох і пів дня дух життя від Бога зійшов на них, і вони встали на ноги свої, а великий страх напав тих, що виділи їх. І почули голос великий з неба, що глаголав їм: Зійди сюди. І зійшли на небо в хмарі, і дивились на них вороги їх." (Одр. 11:11,12) Отже викинення Йони з черева риби становило доказ або ознаку для Ниневіїв, і се ясно показано словами Ісуса. (Луки 11:30) Се чудом визволення Йони додало силу вісті яку Йона доручував Ниневіям. Припадково люди в Ниневії поклонялися рибі-богу, Дагонові, і се можна доказати через таблиці, які були викопані в Ниневії недавно тому. Йона явився в Ниневії як чоловік, що вийшов з черева риби, і можливо, що се звернуло увагу Ниневіянів.

⁴⁴ Йона, діставшись безпечно на беріг Середземного моря, зараз отримав слово і приказ від Господа: "І надійшло слово Господне до Йони вдруге: Вставай, подайся у Ниневію, город великий, і проповідуй в йому, що я повелів тобі." (Йони 3:1,2) Точно із сим приказом сходять-

ся приказ даний Йоанові, на виспі Патмос, котрий там представляв Божий останок: "і рече мені: Мусиш ти знов пророкувати про люде, і народи, і язики, і царі многі." (Одр. 10:11) Сповнення сього пророцтва через останок зачалось в осені в 1919 р., коли то Господь скермував публичний відчит в Сідар Поїнт конвенції в вересню на тему: "Надія Пригнобленого Людства." "Золотик Вік" (тепер ВІСТНИК ПОТІХИ) зачав виходити перший раз, і в тім самім році видано книжечку на тему "Міліони тепер живучих ніколи не помруть". Ця книжечка була широко рознесена, але в той час ніхто не мав на умі якусь земну клясу до котрої та вість відносилась. Завважте, що тоді робота зачалась без відношення до якоїсь кляси людей, а причина була та, що велику громаду вважалось тоді за другорядну духову клясу. Але робота несення свідцтва дальше продовжалась під керівництвом Господа. На другій міжнародній конвенції в Сідар Поїнт, в 1922 р., ухвалено резолюцію, від того часу широко рознесено, котра була скермована проти політичних як і релігійних чинників організації Сатани; а се було в сповненні крику проти Ниневії.

⁴⁵ Єгова дав приказ Йоні йти до Ниневії і проповідувати так, як Бог перше заповів йому. Сатана все противив ся "царству" і також його земні володіючі чинники; отже коли свідки Господні йдуть проповідувати царство Боже і Христа, тоді сконечности те питання втягає і політикерів, тому що царство Боже знищить всю силу Сатани. Ниневія була великим містом і могла помістити велике число людей; отже її упадок був би приніс велику втрату життя. Чи сей факт порушив Йону бути так милосердним як Бог був до Йони? чи Йона звернув увагу на величину міста? Йона мав йти там і доручити не свою вість, а вість Єгови. Бог не відкинув Йони. Після молитви Йони, Єгова був ласкавий до нього і дав йому знов привилей, служити йому. Як же поступить Йона тепер? Чи він буде так милосердний до других коли він дістане нагоду? Чи він покаже ревність до Господнього і буде радісно слухати Господа? Чи він буде вважати всі річі які стались для його добра, або чи він буде нарікати? На всі ці питання знаходиться відповідь у тім, що опісля наступило.

ЙОНІ ДАНО РОЗКАЗ СЛУЖИТИ

⁴⁶ Пророча робота Йони від цієї точки можна бачити мала сповнитися на тих, що сим роками вповні посвятилися Єгові. Декотрі так довго послухні, як довго обставини є спріяючі, коли ж обставини стають незносимі, многі відпадають: "І встав Йона, й подався у Ниневію, як повелів Господь; Ниневія ж була великий город, на три дні ходи." (Йони 3:3) Так і в 1922 р. при вилитті святого духа на посвячених, а на "Християнство" сім останніх символічних пораз, посвячені "встали" й пішли до роботи проповідувати 'сю євангелію царства' по приказу.

Тепер ми можемо добре бачити, що та вість проголошена точно пасує вістці Йони, яку він проголошував Ниневії. **Вартова Башта** часто була вжита Господом для просвітнення Його людей. у **Вартові Башті** із 1. січня, 1921 р., Ліга Народів була вияснена, як "образ звіра" і "гидота спустошення" (Одр. 13: 14, 15; Мат. 24: 15), і через те свідцтво Господне було скермоване проти політики й політикерів, представлені через Ассирію й асерійців. В 1922 р. резолюція "Визов" публічно нап'ятувала Лігу Народів і подала Біблійні докази, предсказуючи її упадок. Як Ниневія була великим містом, так і "Християнство" обнімає великий обшир землі й вимагає много часу і роботи, щоби доручити вість його численному населенню.

"Йона не прийшов до Ниневії потайно, бо його надзвичайний випадок з великаном морським попередив його і се було "знаком" або доказом для Ниневіїв, котрий то знак вони мусіли завважати. Так і релігійоністи сильно здивувалися коли свідки Єгови виступили прилюдно й одважно проповідувати по їх увільненню з вязниці, бо "Християнство" (т. є, релігійоністи і його політичні й торговельні союзники) думали, що земля вже позбулась тієї "пагубної кляси" свідків Єгови; але тепер побачити дописи у великих денниках проголошуючи Божу вість, і що ті увільнені вязні мали давати публічний відчит, то захланні очі тих релігійних політикерів аж вилізли з дива! Духовенство не лише здивовалося, але воно кусало свої язики. "І почав Йона проходити город, скільки мож за один день перейти, а проповідував, говорячи: Ще сорок день, а Ниневія стане розвалищем." (Йони 3: 4) Зайшовши в густо заселене місто Йона зачав проповідувати. Завважте, що він не просив о позволення поліції, ані царя, щоби він міг проголосити Божий гнів проти того міста, ані він не предложив свою мову перед духовенством для цензури щоби часом не порушити їх релігійні переконання. Він прийшов там сповістити Божий приказ; і в сім він представляв ревних душ, котрі слухають Єгови без ріжниць що чоловік може думати або казати. Він сказав Ниневіям, що в певній часі те місто буде зруйноване. Та вість була острогою і грозьбою, і через се пробою для Ниневіїв. Чи вони покаються, чи може запруть уста Йоні і не позволят йому порушити їх релігійні почування? Се була також проба для Йони. Чи він настрашиться або буде проповідувати? Се не значить, що треба тепер знайти період часу котрийби пасував до сповнення пророцтва, а радше, що сим було виразно назначено час; і так в позатипі, вість Господня назначила виразний час, коли "Християнство" мало бути зруйновано в часі Армагедону. Острога для "Християнства" головню знаходилась у "сімох останніх поразах"; але се сталося кільканацять років по дорученню цієї вістки що її пізнали як позатипічні порази. Дійсна сила цієї вістки була, що коли робота свідцтва в імя Єго-

ви скінчиться тоді "Християнство" і вся-організація Сатани буде знищена.

"Проповідування Йони зробило вражіння на декотрих Ниневіїв: "І повірили Ниневіїці Богу: оголосили піст, і понадівали волоссяниці, від найбільшого та й до найменшого." (Йони 3: 5) Такий чин остро осудив Ізраїльтянів, котрі то люди понехали Божий заповіт і перейшли до диявольської релігії. Як суд прийшов на Ізраїля в тім часі, так і тепер напевно суд упаде на "Християнство": "Ниневіяне встануть на суд із кодом сим, та й осудять його; бо покаяться по проповіді Йониній; а ось більший Йони тут." — Луки 11: 32.

"Тепер Ісус Христос, могучий Цар, Більший-чим-Йона, прийшов до храму, і вислав громаду храму проповідувати вість царства. "Християнство" називає себе духовим Ізраїлем і тепер практикує диявольську релігію, як його прототип. В сій точці люди Ниневіяне покаяться і представляли "інші віви" Господні, що ставлять велику громаду, яка виходить із многих народів і служить Богу; і її вірування й виступлення є осудом для "Християнства", як і Ізраїльтяни були осуджені вірою Ниневіянів. Се є великим "знаком" або доказом для "Християнства" если б воно лише звернуло свою увагу на се. Ниневіяни, від найбільшого до найменшого, проголосили піст. Се становить дальший доказ, що Бог не признає степення ані кляси між жадними людьми. Щоби належати до великої громади, будь то він князь чи жебрак, цар чи невільник, — всі мусять покаятись і втекти з організації Сатани. Свідки Єгови пізнали, що се не є більше бажаною річю нести вість до могучих володарів чим проголошувати її звичайним людям. Яке ж вражіння робить доручена вість на людей сьогодні? Чи останок може вишукує богатих і впливових людей і старається заінтересувати їх правдою, або чи вони проголошують вість звичайним людям, або чи усім без ріжниць? Хто ж з них слухає її і вірує?"

ЙОНА

Часть 3

"Я скажу тобі, чоловіче, що є добре, та й чого Господь вимагає від тебе: ділай справедливо, люби вчинки милосердні, й ходи в покорі перед Богом твоїм." —

Михей 6: 8.

ЄГОВА оголосив своє право, котре Його сотворіння, що бажають угодити Йому, мусять сповняти. Повисше наведений текст є тим сталим правом, що відноситься до всіх тих, що згодилися чинити волю Божу. Отже слуга Єгови мусить поступати справедливо, любити милосерде, бути милостивим до інших, і мусить бути послухний Богу, себто, поступати після правил Його. Дехто, що зачав іти слідами Ісуса Христа, ніколи не спізнав повисше назначеного правила, і тому відпав на бік. Ті що остаточно

отримають признання від Господа стараються пильно навчитися значіння того правила і тоді вірно сповняти його. Тут можна бачити, що той пророчий образ який відігравав Йона, відкриває обидві ті кляси і робить натиск на важність бути послухним приказам Єгови. Справедливість вимагає ділати без сторонно. Милосерде вимагає від слуги радуватися, коли хтось, що заблудив, кається і прикладає старання чинити волю Божу. Щоби бути покірним треба пильно пізнати Божий замір взглядом Його сотворін, і тоді пильно поступати після волі Бога Єгови.

* Щоби не показати ніякої односторонності до Ассирійців, Божа вість була представлена перед царя, котрого ім'я не є подане; і се показує, що цар не є важним, але часть яку він відігравав, була важна. Хто має мудрість із виш, той ділає справедливо й безсторонно, і на сю правду Єгова звертає увагу своїх вірних слуг. (Якова 3: 17) "Бо поголоска про се дійшла до царя Ниневійського, — устав царь із свого престолу, скинув із себе царську одежу свою, й закутався в волосяницю, і сів на попелі." (Йони 3: 16) Вість остороги Божої о надходячій нещастю на "Християнство" була представлена без сторонно перед високими радними світа сього, себто, релігійним, політичним і торговельним чинником, а головню сю осторогу дано їм між роками 1922 і 1932, і дальше дається від часу до часу. Цар Ниневії покався, і се мало розгнівати Диявола і в той самий час здивувати Йону, котрий з досвіду з Ізраїльтянами ледво сподівався, що би такий могучий поганин покався. Однак володіючі чинники "Християнства" не каються сьогодні, ані не вживають свого впливу щоби звернути людей до Бога. Поступок царя Ниневії показує, що і "Християнство" повинно поступити таким напрямом. Коли володіючі чинники беруть мильний крок, то між ними є певні одиниці що бачать правдивий шлях і стараються йти ним.

* Не лише цар покався, але він зробив відозву до всіх людей: "І звелів сповісти в Ниневії й заповіді від імені царського й вельмож своїх, щоб ні люди, ні скотина, ні воли ані вівці, нічого не їли й не пасли та й води не пили. Та щоб окриті були вереттем — людина й скотина й скільки сили, взивали до Бога, та щоб кожне покинуло ледачу дорогу свою й неправдні вчинки рук своїх. Хто знає, може Бог іще змилосердиться й відверне від нас палаючий гнів свій, і ми не погинемо." — Йони 3: 7-9.

* Если б володарі "Християнства" взяли такий самий напрям коли вони почули осторогу, і если би вони були покалися і видали прокляття згідно із сим до людей, сьогодні були б далеко кращі обставини на землі. Не було б нині стільки нещастя і недолі. Але Диявол постав, що володарі всіх народів зібралися до битви великого дня Бога Вседержителя, і через те вони взяли мильний напрям. Своім напрямом

цар Ниневії вельми осудив невірних Ізраїльтян, бо вони вдавали, що служать Богу, але не покалися коли дано їм осторогу. Ті самі обставини існують між позатипічними Ізраїльтянами, а іменню, так званим "християнськими релігійністами". Від 1918 р. відбувається суд і всі народи є зібрані перед великим Судьею, Ісусом Христом. (Мат. 25: 32) Се люди доброї волі, що чують осторогу, каються і наворачтаються до Господа. Навернення позатипічних Ниневій, себто, тих з котрих складається велика громада, є великим осудженням для релігійністів "Християнства". Цариця Шеба також представляла ту саму клясу, як про се говорить Господь в Маттея 12: 42: "Полуднева цариця встане на суд із кодом сим та й усудить його: бо прийшла з найдальших країн землі слухати премудрості Соломонової; а ось тут більший від Соломона."

В сей день суду через Ісуса Христа многи люди, почувши вість яка проголошується по цілій землі, вірують, що Авраам, Ісаак і Яків будуть земними представителями царства, отже будуть належати до організації Божого царства, і рівночасно вони бачуть що релігійністи Жиди, натуральні потомки вірних старинних мужів, будуть відкинуті геть; як про се Ісус сказав: "І кажу вам: Що многи прийдуть од сходу й заходу, та й сядуть з Авраамом, з Ісааком і з Яковом у царстві небесному, а сини царства будуть повикидані у темряву надвірну: там буде плач і скриготання зубів." — Маттея 8: 11-12.

* Тут знову велика громада представлена через тих, що прийдуть з різних сторін шукати Господа. Релігійні Жиди як і релігійністи нинішнього часу, католики і протестанти, всі вважають себе за Божих вибраних і називають себе потомками Авраама і інших старинних мужів, а однак вони отверто практикують диявольську релігію в противенстві Єгови. Отже вони ніколи не будуть у царстві.

* В сей день суду "інші вівці" Господні, з котрих буде складатися велика громада, чують правду і звертаються до Єгови. Релігійністи чують вість остороги з уст свідків Єгови, котрі ділають під керівництвом Ісуса Христа, і котрі проголошують її людям доброї волі, і вони чують, що Господь заявив, що Авраам, Ісаак і Яків і всі пророки будуть у царстві, і що релігійністи будуть викинуті геть, і се їх вельми гніває, і вони скрегоцуть зубами з гніву проти свідків Єгови. В сім дні суду великий Суддя Ісус Христос, каже до тих гіпокритів: "Уступіться від мене, всі, що робите неправду. Там буде плач і скреготання зубів, як побачите Авраама, та Ісаака, та Якова, і всіх пророків у царстві Божому, себе ж вигнаних геть. І прийдуть од сходу й заходу і від півночі й полудня, та й сядуть у царстві Божому." — Луки 13: 27-29.

* Вершок того суду приїде в Армагедоні, і тоді вже не буде релігійністів щоб їм докорити. Отже повисший текст відноситься до теперіш-

нього часу, перед Армагедоном. Те страшне картання духовенства відбувається тепер, і коли робота свідоства по приказу Господа скінчиться, тоді релігійністи пропадуть на віки.

* Напря́м царя Ниневії не значить, що між великою громадою є який степе́нь або відрі́жнення, або що якийсь високий достойник краю проголосить щось, що інші мають чинити. Та вість або відозва виходить від "Царя Предвічності", котрий був представлений через царя, перед котрого престолом велика громада мусить стати і признати спасення. Та вість Єгови показує що велика громада мусить робити, а іменно, покаятися і навернутися до Господа. В сім образ, цар Ниневії представляв Єгову, і можливо тому ймя царя не є подане в сім пророцтві. Ся царська вість є подана в іншій пророцтві, а головню в Софонії 2: 3: "Шукайте Господа, всі ви покiрні в землі, що певните закони його; шукайте справедливості; шукайте смирності; може хоч ви оцілієте в день гніву Господнього."

* Цілковите пока́ння Ниневіянів показано в тім, що вони наложили навіть на свій скот піст. Се не був час празнику, а час тверезого посту, і для того від усіх вимагалось взяти сей напрям. Одягнувшись в волосінниці й відвернувшись від насильства, ся роля царя показує, що всі з великої громади прийдуть до точки сокрушення, бо вони брали участь в лукавій організації Сатани і також в огидних ділах політики й релігії, що принесло так велику зневагу на ймя Єгови і Його Царя. Вони стогнуть і плачуть задля гідоти яка діється, і Бог почув їх молитву. (Езек. 9: 4) Післявши Йону до Ниневії, сим Єгова не старався зробити з Ниневіянів нововірців, щоби вони сталися Жидами і йшли за Йоною. Він вимагав від Ниневіянів, щоби вони показали їх віру у вість яку Йона приніс їм, і щоби відвернулися від лукавства і спаслися від знищення яке мало прийти на те місто. Се представляло, що люди доброї волі в "Християнстві" не можуть стримати "Християнства" виконувати зло і насильство, але всі люди доброї волі можуть відвернутися і не дотикатися до нечистого і можуть цілком стати по стороні Єгови і Його Царя. В тій відозві царя сказано: "Хто знає, може Бог іще змилюється... і ми не погинемо." Ось так вони зачали показувати їх віру в Бога.

* Йона повідомив їх о Божім гніві проти них, і що їх пока́ння може принести їм спасення. Єгова не спас Ниневію від пізнішого знищення, але він спас каючуся генерацію яка тоді жила в Ниневії. Так Єгова не спас "Християнства" в Армагедоні, ані не вгамує свого гніву проти нього в тім часі, але в тім знищенню не будуть заключені люди доброї волі котрі тепер звернуться до Нього і будуть становити часть великої громади; а се Він зробить тому, що вони послухали Його і шукають справедливості і смирності і від діявольської релігії і "прибіжешальки". — Ісаї 28: 15, 17.

* Задача Йони до Ниневіянів не була скінче-

на іще тоді, коли декотрі з них зачали каятися: "І побачив Бог їх учинки, що вони покинули свою ледачу дорогу, й пожалував Бог наслати на них те лихо, яким їм був загрозив, і не наслав. (Йони 3: 10) Сорок днів обіцяної ласки іще були не скінчилися. Се показує, що підчас коли вість царства проповідується людям перед Армагедоном, Єгова отвиріє дорогу людям доброї волі, щоби вони могли вийти і стати по Його стороні, й становити велику громаду. Тут буде корисним для тих, що люблять Бога, застановитися над хронологічним порядком в яким розвивався поступ в проповідуванню "сієї євангелії царства" і тотожність великої громади; котрі то факти показують милосердя і любов і доброту Єгови. З початку 1923 року розіслано резолюцію "Осторога" по цілім "Християнстві", т. є, позатипічній Ниневії, і описля показались "вівці" кляса і їх властивий напрям до найменших братів Христа. (Г. Вартову Башту з 1. Листопада, 1923, стор. 326) У Вартовій Башті з 15-го листопада, 1926 р., вияснено про мно́жество вязні в організації Сатани, але тоді іще розуміли, що ті вязні становили другорядну духову громаду, і для тієї причини Божі люди не звернули своєї уваги на земних людей доброї волі, котрі були представлені через каючихся Ниневіянів. В 1927 р. видано вість "Свобода для Людей" через найбільше сполучення радіо-станцій до того часу, і через широке рознесення тієї вістки у друкованій формі. Та вість указувала людям доброї волі на напрям святого Письма яким вони повинні йти; а однак в тім часі тотожність великої громади не була іще відкрита. В 1931 р. люди доброї волі були знані як люди з "Християнство" і яко такі, що плачуть і сумують задля гідоти яку виконують релігійністи. (Езек. 9: 4; гл. **Оправдання**, Книжка 1, стор. 94-116) Звернення новочасних Ниневіянів до Єгови можна було завважати в 1932 р. коли Бог відкрив своїм людям, що не-Жиди були представлені через Йонадаба, і що Егуй запросив Йонадаба в колесницю. В сім дні суду новочасні Ниневіяни зачали вставати і осуджувати релігійністів "Християнства, котрі називають себе послідователями Ісуса Христа, і напрям Господніх "інших овець" є острим осудженням "Християнства".

* Пізні́ше Ниневіяни і інші Ассирійці напали, полонили і забрали з собою типічних людей Божих, і сим стягнули велику зневагу на ймя Єгови. (Пс. 83: 8, 9) У тім нападі на Ізраїля Ниневія представляла "Християнство", котре сьогодні отверто зневажає ймя Бога Єгови і змовляється знищити людей Єгови тепер на землі. Єгова відкрив своє негодовання проти ської лукавої товни у пророцтві Наума і Захарії. Пророцтво Йони відноситься зовсім до іншого часу. Через пророків Бог остеріг "Християнство" о своїм надходячим гніві, і Він також остеріг людей доброї волі, щоби вони утікали: "Докіль не настигло ще те, що призначено, — час бо пролі-

тає, мов полова — докіль іще не прийшов на вас палаючий гнів Господень, не наспів на вас день досади Господньої. І простягне він руку свою на північ, і затратить Ассур, та й Ниневію оберне в розвалища, в степ сухий, як пустиня, і будуть посеред неї спочивати стада та всяка животи́на; пелікан та і́жак будуть по різьбових окрасах ночувати; голоси їх будуть із вікон роздаватись, а опустинне видне буде й на одвірках, бо не стане на них кедрових окладин. От, яким стане той город веселий, що жив собі безпеч, що то мовляв у серці своєму: Ось, я! нема понад мене! О, що ж із нього зробилось! — розвалища, леговища звірями! Хто ні проходить ме попри його, — засвище та й махне рукою." — Софонії 2: 2, 13-15.

¹⁴ Відносячися тепер до пророцтва Йони: Ті в Ниневії, що в тім часі покаюлися коли почули проповідання Йони, представляли велику громаду, і ради них Єгова відложив знищення Ниневії. Се дало спросто каючим ся шукати і служити Господеві. — Гл. книжку Пророцтво, стр. 267.

¹⁵ Від 1918 р., Єгова відложив знищення Християнства, як се Він зазначив через Ісуса Христа, ради своїх "вибраних". (Мат. 24: 21, 22) Від тоді аж до 1931 року Господь збирав і приготавляв останки або вибраних для своєї служби, і в тім останнім згаданім році Господь відкрив їм, що Він дав їм "нове ім'я". Вірні "вибрані" або останки ділали під їх новим іменем, але воно не було відкрите їм аж в 1931 р. Те нове ім'я було наче тим "динаром" платою за день праці. (Мат. 20: 1-16) Протягом тих років новочасні Ниневітани, або люди доброї волі в теперішній часі, почули вість і багато з них покаюлися, і в 1931 р., ті каючися були відкриті й звані як і ті, що "плачуть і сумують" і котрі керівництвом Господа отримали "знак на їх чолі" котрий то знак був даний чоловіком в "ляній одежі" із "писарським приладом". Ради тих каючихся, що були так назначені, Єгова не знищить "Християнства" аж пізніше, і причина є та, щоби ті доброї волі могли бути навчені, і пізнали Боже царство, і шукали справедливости і смирности, і щоби вони мали охорону в часі нищення "Християнства" в Армагедоні. Ось так показано, що Господь поступово відкриває сі правди своїм людям, велівши їм виконати роботу якої вони в тім часі не розуміли; і як се показано, то Єгова зробив всякі старання для людей доброї волі, і велів останкові нести сю вість їм. Останкові дано нагоду ділати справедливо із тими, що шукають правди, і ходити в послушенстві до приказів Божих.

ЙОНА ЛЮТИЙ

¹⁶ Тепер пророцтво показує на Йону як на клясу миркачів: "Йона ж розсердився тяжко й запалав гнівом." (Йони 4: 1) Бог показав свою милість навіть до поганських людей; що є дальшим доказом, що Бог — любов. Він показав Йоні, який Він є милостивий і до поганів. Йона

став лютий, незадоволений і став нарікати проти Господа. Чому Йона мав бути лютий? Можливо, Йона думав, що если Ниневії дозволиться покаятися і остатися, тоді той нарід колись пійде війною на Ізраїля, і Йона думав, що Бог міг був стримати такий напад через знищення Ниневії. Найбільше розумне й на підставі святого Письма заключення чому розлютився є се: Йона був чудом збавлений з черева риби. Він був признаний за пророка Єгови Бога і ставсь значним між поганями, як між Ізраїльтянами; і тепер він явився у великій місті із повною властю голосив, що Ниневія мусить бути знищена за сорок днів, а що Бог відмовився поперти Йону через знищення міста в протязі сорок днів, то се зруйнувало добре ймя Йони як пророка. Він думав, що знищення поганських людей не є так важним, як його власне добре ймя. Йона не міг знести упокорення, або що найменше він відігравав частку, представляючи тих, що показали таке успосіблення. Тоді Йона зачав нарікати проти Бога. Але тут не критикуйте Йони. Він лише відігравав пророчу роль, і факти в сповненні сього пророцтва показують, що самолюбство є порушаючою силою тих, що їх Йона представляв в цій точці пророцтва. Ми мусимо пам'ятати, що Йона був один з пророків Єгови, і безсумніву є заключений в лісті згаданий в одинадцятій голові до Жидів. Коли ми зрозуміємо, що він відігравав пророчу частку, тоді чоловік не є важний, але се частку яку він відігравав є важна бо вона представляла клясу яка колись мала існувати. Що було в умі Йони в той час, се не важне. Ми мусимо дивитися на се із пророчої точки погляду і знайти сповнення сього в наших часах.

¹⁷ Тоді Йона старався оправдати своє зворушення, і се показує, що він представляв клясу яка возьме такий самий напрям в сих останніх часах: "І моливсь Господеві й промовив: "О, Господи, хіба ж не се говорив я, будучи ще в моїй країні? тим же то й хотів утекти в Тарсис; знав бо я, що ти — Бог благий і милосердний, довготерпеливий і багатий на ласку, та ще маєш спожалінне над нуждою." — Йони 4: 2.

¹⁸ В сім образі є представлені самолюбні одиниці між посвяченими. Завважте факти в сповненні сього пророчого образу. В 1931 р. Єгова об'явив своїм людям, що Він дав їм нове ймя, т. є, ймя "свідки Єгови". Се була та плата представлена через динара, про якого описує Ісус Христос у приповіді. Тоді показалося, що ті назначені на чолі через чоловіка, котрий мав писарський прилад при боці своїм, становлять людей доброї волі, і що вони були представлені через каючихся Ниневіянів. Коли сі великі правди були проголошені, а головне нове ймя яко винагорода представлена через динар, тоді декотрі із між визначних посвячених були вельми невдоволені й нарікали. Нове ймя значило, що більше роботи мало ся виконати і що "Християнство" не буде знищене через якийсь час, тому

щоби більше свідоцтво мож виконати. Самолюбні одиниці щоденно виглядали коли вони заберуться до неба, щоби їм зайняти якесь високе становище. Але коли було показано, що перед Армагедоном треба виконати велику роботу, у вічу противенства позатипічних Ассирійців, т. е. політичних і релігійних чинників, тоді така робота стала вельми трудною для самолюбних. Бажаючи забратись до неба, коли вони ще мали добре ймя між людьми, сі відкриті правди в 1931 році взурили до лютости тих самолюбних одиниць. Отже вина не впала на Йону, а на тих, що сповняли пророцтво. В 1932 р. Господь відкрив, що ті "вибрані старші" думали про се "е висше чим вони повинні думати, і тому стались підлими в очах Господа, тому що вони були "старшими" через вибори, а не через вірне служення Господеві. — Гл. Вартову Башту з 15. серпня і 1. вересня, 1932 р.

¹⁹ Многі, що мали духа "вибраних старших" були вельми невдоволені із сих проголошених правд. Вони також вельми гнівалися, що було проголошено, що Егуй запросив Йонадаба до колесниці, що показало, що певна робота мала бути виконана через помазанників в користь Йонадабів. Се значило більше роботи а менше слави, і з причини їх самолюбства і бажання затримати добру славу між людьми, вони стали люті. Вони проповідували, що вже давно тому Бог мав знищити "Християнство". Многі робили натиск на 1925 р. яко дату, але коли в тім році не сталося нічого, вони перенесли дату до 1932 р. Знов прийшов і 1932 р. і "Християнство" не було знищене ради кляси Йонадаба, і се зробило "вибраних старших", що були горді, дуже лютими. Вони проповідували реституцію для світа взагалі, але вони сподівались, що робота буде виконана тоді, коли мужі й важні особи, "спічнуть від їх праці" і дістануться до блаженного відпочинку в небі. Вони не бажали бути ужитими в службі на землі, і вони не бажали, щоби ніхто окрім з духа народженої кляси, не заглянув аж та небесна кляса забереється до неба. Вони неначе сказали: "Про світ будеться дбати підчас тисячлітнього царювання. Чому нам журитися ним тепер? Чи ми не научали, що всяка така робота буде виконана аж ми дістанемся до неба?" Ті відкриті правди показують, що Бог показав свою милість до людей доброї волі, і що Він дасть своєму слугі нагоду зробити щось в їх користь; і се вельми розгнівало самолюбних. Фізичні факти вповні годяться, що коли Йона розгнівався, тоді він представляв сих самолюбних одиниць. Коли чоловік "розлютьється" і стане розчарований з причини, що його якісь самолюбні бажання не вдалися, тоді, він думає, що він готовий умерти. Йона представляв сю клясу в сій точці, бо Йона думав, що краще для нього умерти, чим бути упокоре-ним: "Возьми у мене душу, Господи, бо краще мені умерти, аніж жити." — Йони 4:3.

²⁰ Головно від 1931 р. між визнаними посліду-

вателями Ісуса Христа знаходяться такі одиниці, котрі бажать, як се вони кажуть, "йти до дому", розуміючи під сим, що вони хотять умерти і йти до неба і визволитися із сього замішання й боротьби яка повстала з причини вірного служення. Та хтось може сказати: "Чи вони коли дістануться до дому?" Ісус відповідає: "Хто ж видержить до останку, той спасеться." (Мат. 24:13) Се "держання" мусить тривати аж поки "ся евангелия проповісться яко свідоцтво і робота скінчиться"; і протягом того часу буде велике горе. Самолюбні одиниці не схотять "видержувати". Коли посвячений дістане якусь задачу виконувати відносно справ царства і тоді стає змучений і в терпінню серед гірких досвідчень кричить: "О, щоб я вже раз позбувся сього; краще бо мені умерти чим далше виконувати сю роботу", такий чоловік показує, що він є боягузом. Боягузство — се протиставлення одваги; а одвага, се наслідок віри, що Господь підтримає його в найгіршім часі. Той, що нарікає з причини приписаної йому задачі, той не вповає цілком на Господа. Одважний чоловік цілком вповає на Господа і бореться аж до кінця. Самолюбство спричиняє нарікання й миркання. Той, що забуває за себе, такий все радиться в Господі без ріжниси як за острі його проби. Бачучи, що Бог назначив день на Армагедон, у котрім то часі Він дасть нагоду некоторим одиницям спастися, і що тепер Бог дав нагоду останкові проповідувати або нести вість правди людям доброї волі, щоб вони були тією спасеною клясою, то для вірних се виглядає великий і блаженний привилей служити Богу, і се спричиняє радість вірним. Однак не так річ маєтись із самолюбними; вони бажать чинити свою волю, а не Божу.

²¹ Як Єгова задивляється на тих, що нарікають або миркають, то се показано в Його словах до Йони: "Господь же сказав: Чи ж слушно се тебе так розсердило?" (Йона 4:4) Інакшими словами Єгова сказав: Се час радости, а не час жалуватися та падыкати. "Чи ж слушно се тебе так розсердило?" Сі слова подібні до слів які Ісус сказав до тих, що отримали по динарю і котрі нарікали через те, що вони не отримали більше від тих, що прийшли пізнійше на поле праці. До таких Ісус сказав: "Чи того твое око лихе, що я добрий?" (Мат. 20:15) Господь перепроваджує свою роботу після своєї впадоби, і всі, що люблять Його, радуються сим знанням і поступають після Його волі. "Глаголе бо Мойсейові: Помилую, кого помилую, і змилюсерджуся, над ким змилюсерджуся." (Рим. 9:15) Жадне сотворіння не може критикувати Єгову, бо Він дає свою ласку всякому, кому бажаети робити добро. Люди старалися установити дату в котрій Бог мав знищити новочасну Ниневію, але Бог не сповнив їх пророцтва а продовжив час, щоби дати нагоду іншим почути правду і стати на сторові Господа. Чи се малоб бути доброю причиною до нарікання? Се є правдиве

значіння слів Господа Бога до Йони: Чи є яка справедлива причина задля котрої ти нарікаєш і злотишся? Напевно нема! Правдивий слуга радується виконувати волю свого Пана.

“Коли Єгова промовив ці слова докору, то Йона ще більше став надусаний: “І вийшов Йона з міста й осів від східного боку міста, та й зробив собі там будку та й сів у холодку, визираючи, що станеться з городом.” (Йони 4: 5) Він рішився, що якщо Ниневія має бути знищена після його пророкування, тоді він не бажав згинуту у місті, бо се моглоб зіпсувати його добре ім'я; бо хтось із них міг лишитися живим. Як би не було, то він був злосний, отже вийшов з міста і склав собі буду і осів там на час, і даліше дусався і пацькав. Йона тут представляв посвячених одиниць, що дусаються і пацькають і критикують, бо вони проповідували певні річи, що мали статися, але їх пророцтво не сповнилося, і тепер вони сіли й чекають, щоб побачити що станеться. Йона не увійшов в буду, яка представляла радість, і яку Ізраїльтяни будували підчас свят кучок, але він збудував собі самий буду для своєї вигоди; і так робить класа яку він представляв. Вона ховається у буду і чекає щоби бути забраною домів. Вдійсності вона збунтовалася і була спонукана до сього ворогами Бога, т. є. через Диявола і його злих ангелів. “Хто дійсно нарікає проти Бога, той піддається під плив Диявола. Як Йона в образі ті надусані хочуть оминуту “спекоту сонця” яка всегда співтоваришить із дійсною роботою. Сей образ показує, що Йона надіявся сидіти там і бачити знищення Ниневії без милосердя. Він зовсім не мав ніякого взгляднення на каючихся. Так і класа представлена ним не дбає о добро “інших зрещ” або Йонадабів, котрі каються і втекли до Господа, але надуті воліли сидіти, випустивши свої руки, і очікувати часу коли Бог поразить “Християнство”. Вони думають, що вони є так важкі, що Бог напевно забере їх до неба і дасть їм найлучшу роботу там. Се не є важне чи Йона був дійсно самолюбним або ні, але він виконував сей пророчий образ, який пізнійше мав відкрити класу людей, котрі покажуть такий самий напрям як і він.

“Єгова знов показав свою любов і доброту до Йони, приготувавши охорону для нього: “А Господь Бог виростив рослину, й знялась вона понад головою в Йони, щоб мав тінь над головою, та щоб упокоїв свою досаду, й Йона вельми зрадів тій рослині.” (Йони 4: 6) Безсумніву, Господь зробив сю часть образу яко даліше поучення для посвячених в сім часі, що вони мають поступати справедливо і радісно виконувати волю Божу; що вони мусять любити милосерде і милосердем наділювати інших; і що вони мусять бути послухні приказам Єгови. Бог зробив чудо, звелівши рослині, пневі, галузям і листям вирости до повної міри в одній ночі й так великою, що тінь її заступала буду Йонину і охороняла його від сонця і сталась для його

приємністю підчас коли він там перебував. Се заспокоїло Йону на якийсь час, тому що він дістав щось для себе. Йона не посадив тієї рослини, але Боже милосерде дозволило Йоні тішитися тінею і охороною тієї рослини; і се Бог зробив “щоби визволити його із його лукавого стану”. (П. В) Сей образ був даліше побільшений через те, що Йоні дано більше досвідчення, щоби він побачив своє самолюбство і щоби милосерде дане йому Господом помогло йому вийти з такого лихого положення ума. Се представляло, що Єгова довго терпить миркачам, котрі дістануться до Його організації, і що Він даліше дає їм свою ласку і доброту і любов, щоби дати їм час повіситися або пізнати Його і служити йому радісно. Кільканацять місяців тому назад Товариство викинуло чоловіка, що через кільканацять років був урядовим представителем Товариства. Безсумніву, що се Господь викинув його. Ті ж, що все противилися роботі Товариства, даліше глумливо критикують Товариство і його урядників і обстають за тим викинутим, уживаючи такі слова: “Если ти знав, що він був крутарем через якийсь час перед тим, то чому ти не викинув його зараз?” Відповідь є та, що найлучше йти напрямом, який Єгова визначив і чекати на Господа. Чоловік часом може навернутися з своєї блудної дороги, і тому ми мусимо указати милосерде і чекати на Господа, бо Його мудрість совершенна і Він ділає на час. Коли чоловік стає цілком бунтівником і противиться Господеві й Його організації, тоді Бог викидає його. “Милість Єгови пробуває по вік”. Він є милостивий до невдячних, щоби дати їм нагоду пізнати правдивий шлях, если вони бажать.

“Єгова показав свою милість до Йони, і через якийсь час Йона оціняв те милосерде, бо написано є: “Йона вельми зрадів тій рослині.” Він тішився вигодою рослини, позаяк вона дала йому тінь і відпочинок; і се подобалося йому; але він не думав що і інші тішилися б такою охороною і вигодою. Пошадивши каючихся людей Ниневії, Єгова показав милосерде і дав їм нагоду покаятися, і іншим включаючи і Ізраїльтянів. Так і тепер стримавши Армагедон, Єгова показує велике милосерде до “Християнства”, котрі каються й втікають до Його організації, і також дає нагоду іншим покаятися й втікати до Нього, і хто звертається до Господа, той є докором для “Християнства” за його непокаяння. Бог не знищить “Християнство” поки Він перше не покаже свого милосердя для каючихся в “Християнстві”. Сей факт повинен бути взірцем остороги і помочи для цілого “Християнства”, і безсумніву був би для многих, если б не духовенство, котре помагає Дияволу стримувати людей від Господа. Як релігійоністи Ізраїля так і релігійоністи “Християнства” Ісус сказав, що вони становлять “лукаве і перелюбне кодро”, зробивши неправильний союз з диявольською організацією. “Християнство”, як і

Ізраїльтяни, питає за ознакою більшою чим тою, яку проповідував Йона. Релігійністи бажають більше доказів чим ті, що Йонадабів, новочасні Ниневіяни, втікають до Бога, коли вони почули про Його ласкаву провізію для спасення; але вони не дістають ніяких інших ознак, після слів Ісуса. Отже слова Ісусові із більшою силою відносяться до релігійних провідників "Християнства" чим до релігійністів Ізраїля. "Лицеміри, лице неба вмієте розпізнавати, а ознак часу не можете? Кудло лукаве та перелюбне ознаки шукає; а ознака не дасться йому, хіба тільки ознака Йони пророка, і, покинувши їх, пійшов." — Маттея 16: 3, 4.

Ісус, риповівши ті слова, остеріг своїх учеників проти духовенства свого часу, і також Він остерігає тепер проти духовенства в теперішнім часі. (Мат. 16: 6) Сьогодні "Християнство" не дістане іншої ознаки окрім тієї, що Господь після своїх слуг або свідків проповідувати царство небесне і остерігати їх о знищенню організації Сатани в Армагедоні, як се Йона проповідував Ниневіянам і також Ізраїлеві. В сій часті образу Йона представляв надутих і невдоволених одиниць, і також релігійністів "Християнства" до котрих Бог є довго терпеливим і дальнє посилає своїх свідків проповідувати їм, що "мільони тепер живучих ніколи не помруть" і що ті мільони будуть ті, що втічуть до Божого царства перед Армагедоном. Більшій ознаки вони не отримають. Бог з милосердя і своєї доброти дав їм сю ознаку. Йона показав немилосердяного духа, показуючи, що він не скористався із дальшого милосердя для нього. Тоді Бог поступив дальнє: "Як же на завтра вранці почала зоря зорити, повелів Бог червякові щоб підігріз рослину, й вона всохла." (Йони 4: 7) Се значить, що Йона стратив охолоду тіни. Він мусів переносити спеку, і прийняти лік який він давав іншим. (Якова 2: 13) Ростина милосердя була скоро осушена. Тут Йона головнє представляв тих, що одного часу були в лінії до царства, і котрих Бог з милосердя не знищив в 1918 р., але ради котрих, разом із своїм вибраним слугою, Він вкоротив дні горя. Самолюбні кляси представляна тут через Йону отримала

Боже милосердя, навіть якийсь час потім, як вони зачали нарікати й миркати й заявили своє велике бажання умерти і пійти до неба. Хоть вони гнівалися на Єгову, то Він дальнє указував свої милосердя до них на якийсь час. Але той день милосердя скінчиться як для миркачів так і для "Християнства". Та ростина була осушена, обставини відпочинку і "мирного спокою" також скінчилися, і вони мусили взятись до непримних річей. У 1935 році відкрився інше один присуд Єгови в храмі через Ісуса Христа. Аж до сього часу "напів вірні" трималися сяк-так при зібраннях Божих людей, і надіялися, що вони будуть належати до тієї "другої духової кляси" до котрої вони сподівалися можна пристати без ніякого труду. Та тепер показано через Господа, що такої кляси нема. Та невдоволена кляса спочивала вірою в ту "другорядну духову клясу". Вони думали, що хоть вони не дійдуть до міри якої вимагається від кляси царства, то вони напевно знайдуться в "другій духовій клясі", так званій "великою громадою". Се було неначе безпечна податка в яку вони надіялися потрапити яко останній ратунок. Признаючи себе за "народжених з духа", вони думали, що если вони будуть лишє почасти вірними, тоді вони напевно знайдуться у великій громаді; і тому вони і спочивали на своїх веслах. Вони збунтувалися і сіли бездіяльні, і дальнє так сядять. Але ті духові сіти зникли в 1935 р., і тоді можна було побачити, що ті сіти були лишє мрії. Господь дав довідомо своїм людям, що писання не вчать про другу клясу, напів вірну, але що "велика громада" складається з Йонадабів, або "інших овець" Господніх, і що їх надія є земна, і що вони мусять доказати таку саму ревність і вірність як і духові кляси, що спасеться. Отже в 1935 р., коли Господь показав дійсне положення великої громади, тоді та позатипічна ростина всохла і зникла для "миркачів і напів вірних" одиниць. Можна було завважати, що зараз по Конвенції у Вашингтоні декотрі з них відпали від Господньої організації. Та ростина була осушена і спекота битви була за велика для декотрих з них, і тому вони смикнули під іншу тінь.

(Дальнє буде)

ЗАЯВА

Не можна сказати, що який один із примірників "Вартової Башти" не знає факти що в Українській мові виходить тепер другий журнал раз на місяць під іменним "Вістник Потіхи". Оскільки ми зазначили, що не кожний із читачів "Вартової Башти" є пренумератором "Вістника Потіхи". Ми тут бажавмо заявити, щоб всі такі також зазирювали собі сей новий журнал "Вістник Потіхи". Справді се журнал надій, факту й відваги. Хто не читав його утратить великий інтересу науку й повннати. Головний зміст журналу складається з перекладів з Англійського того самого журналу, названого по Англійське "Консолейшн" (переклад, "Золотий Віс"). Вей браття повинні, не лишє читати "Вістник Потіхи" самі, але також старатись доручити його до кожного англія Українського дому. На се дуже добре булоби тримати на пам'яті, й мати пару чисел під рукою коли ми відвідуємо людей від дому до дому в їхній праці служби в полку.

Вей повинні зробити старання представити сей журнал в кожній відділеній Українському домі. Ціна на один рік передплати сього журналу є лишє долара (\$1.00). Много англія прийшло до Товариства в котрих читачі визнають факт што "Вістник Потіхи" тримати найкраще місце в їх орбіті читання. Надіємось, що кожний примірник "Вартової Башти" також буде читачем й примірником "Вістника Потіхи". Коли ви перечитаете лишє одне число, ми є певні, що ви будете посідати бажання читати кожне наступнє число. Як один брат виразив, "Лишє одне браство, а се що журнал повинен виходити два рази на місяць а не лишє раз. Місяць заданго читати за такою цікавою річю." Если буде досить примірників, то можливо що "Вістник Потіхи" буде виходити два рази на місяць. Се залеже на нас. Се новий матеріал котрий є дуже добрий для свідомства й всі люди повинні його уживати для свого підкріплення.